

ind paa ligefrem at lovfæste noget saadant, da det vilde bevirke, at Bestyrelsen blev endnu større. Men derimod skal jeg paa Udvalgets Vegne henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han giver denne Forening Adgang til at udtale sig, forinden han besætter de to Pladser i Bestyrelsen, som Ministeren kan besætte uden særlig Indstilling.

Den anden Henstilling angaar den Vedtægt, som skal gives af Ministeren i Henhold til Lovforslagets § 2. Man har i Udvalget modtaget Henvendelser fra forskellige private Virksomheder, navnlig det Steinske Laboratorium, som gerne vilde have, at man skulde sørge for, at der ikke skete nogen ubillig Konkurrence overfor bestaaende private Virksomheder, og der har fra en enkelt Side indenfor Udvalget været Ønsker om, at der ligefrem skulde føjes noget ind i Lovforslaget, der skulde hindre noget saadant. Det har det øvrige Udvalg ikke kunnet tiltræde, og derfor er denne Forslagsstiller alene om dette Ændringsforslag. Det øvrige Udvalg har ment, at disse Interesser blev bedst varetagne ved, at Ministeren havde sin Opmærksomhed henvendt paa dem, naar Vedtægten skulde gives, og jeg vil da paa Udvalgets Vegne henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han, naar denne Vedtægt skal gives, har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og, forinden Vedtægten bliver formet, nøje lader undersøge, hvilke naturlige Grænser der bør og kan drages for Anstaltens Virksomhed med Hensyn til hele dette Forhold. Lige saa har Udvalget i sin Helhed fundet det rigtigt, at der i Vedtægten kommer noget ind om den Nytte, som Undervisningen paa Polyteknisk Læreanstalt kan drage af Statsprøveanstalten.

Med disse Ord skal jeg altsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget med det Ændringsforslag, som er stillet af hele Udvalget om en forandret Affattelse af § 3.

Alfred Christensen: Folketingsmanden fra Otterup (Mads Larsen) har som Medlem af det om denne Sag nedsatte Udvalg gjort en Bemærkning i Betænkningen og stillet et Ændringsforslag. Han er i Dag ved nødvendigt Forfald forhindret i at være her til Stede og har bedt mig forelægge hans Anskuelse om Sagen. Det ærede Medlem føler sig forvisset om, at en Udtalelse om, at Statsanstaltens Virksomhed som hidtil skal være indskrænket til mekaniske Undersøgelser, har sin Plads i Lov-

forslaget, og at det ikke vil være tilstrækkeligt, at det omtales i Betænkningen som et Emne, der skal behandles i det senere Reglement. Han har i den Anledning stillet et Ændringsforslag saalydende: „Anstaltens væsentlige Opgave skal være at foretage *mekaniske* Undersøgelser af Bygningsmaterialier og andet, og Anstalten maa ikke — udenfor de af Lærlaboratoriet foretagne Undersøgelser for Lervareindustrien — for andre end Statsinstitutioner udføre kemiske Undersøgelser, herunder ogsaa Brændtværdibestemmelser.

En Undtagelse kan kun gøres, naar der ønskes en kemisk Undersøgelse af en Prøve, som ogsaa skal underkastes en mekanisk Undersøgelse.“

Dette Forslag har to Sider, for det første har det en rent formel, lovgiverisk Interesse, for det andet en praktisk Interesse for Statsanstalten og de med samme konkurrerende langt ældre Forretninger, der drives af private. I lovmæssig Henseende, i rent teknisk Henseende, er det af Interesse, at en Lov udtrykkelig siger, om hvad og for hvem den skal gælde, og indenfor hvilke Grænser Lovkraften skal ydes. Det er ikke rigtigt, at en Lov formuleres paa een Maade, men at Betænkningen udtaler, at et nærmere Indhold og en nærmere Begrænsning skulle lægges ind i Loven ved et Reglement af Ministeren. Thi Rigsdagen er formentlig uberettiget til at afgive nogen Del af sin Lovgivningsmyndighed, og Ministeren er — heldigvis — ganske uberettiget til at udgive Love under Reglementsform. Ikke heller vil et saadant Reglement virke betryggende hverken for dem, der skulle have Rettighederne, eller for dem, der skulle have Forpligtelserne. Hvad der i den Retning skal meddeles, bør staa i Lovens Tekst og ikke henvises til et Reglement af en Minister. Ministre kunne skifte, Loven bliver staaende, indtil den paa lovlig Maade forandres.

Jeg er ikke ganske uden Andel i, at den ærede Folketingsmand fra Otterup har fastholdt denne sin Anskuelse ved at stille Ændringsforslag om, at Spørgsmaalet skulde afgøres i selve Lovens Tekst. Jeg erindrede det ærede Medlem om en Episode, som fandt Sted her i et af mine tidligste Rigsdagsaar, nemlig i 1897, da vi vedtog Takstloven for Jernbanerne, det var under Indenrigsminister Ingerslev. Vi vedtog da, at enhver rejsende kunde føre frit Rejsegods med sig til en Vægt af 50 Pd. Min daværende Sidemand, Folketingsmanden for Københavns Amts 3die Valgkreds, Oscar Hansen, som var meget